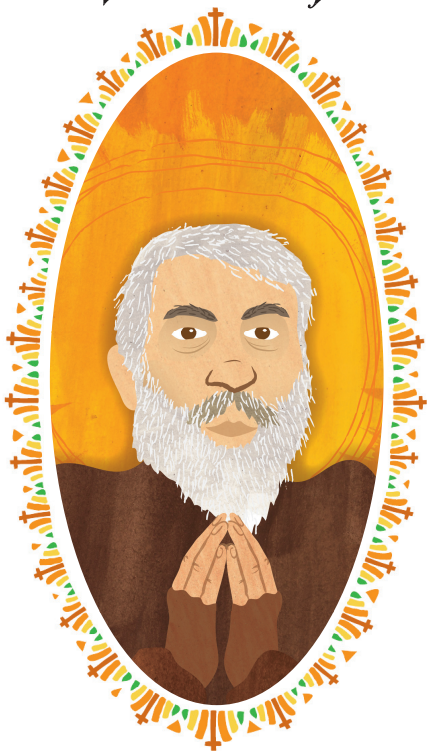

URŠKA ČUK

SVETI

patar Pij

ILUSTRACIJE:
BRIGITA STAREŠINIČ

Zbirka: Naši prijatelji

URŠKA ČUK

SVETI PATER PIJ

Ilustrirala Brigita Starešinič

© Družina d. o. o., 2015

Izdaja: prva

Jezikovni pregled: Vida Frelih, Katja Cingerle

Grafična priprava: Tadej Pimovar, Družina d. o. o.

Izdala in založila: Družina d. o. o.

Za založbo: Tone Rode

Naklada: 2000 izvodov

Tiskano v Sloveniji

Ljubljana 2015

Vse informacije o knjigah založbe Družina
najdete na spletni strani: www.druzina.si

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-36:929sv. Pij(02.053.2)
084.11(02.053.2)

ČUK, Urška
Sveti Pater Pij / Urška Čuk ; ilustracije Brigita Starešinič. - 1. izd. - Ljubljana :
Družina, 2015. - (Zbirka Naši prijatelji)

ISBN 978-961-04-0228-2
281913856

Bog nam na pot pošilja mnoge ljudi, ki nam pomagajo, da rastemo v dobre, odgovorne in verne odrasle ljudi. Najprej so tu starši, potem sorodniki, prijatelji, duhovniki, redovniki ter mnogi ljudje, ki nam želijo dobro s svojimi spodbudami.

Papež Benedikt XV., vrhovni predstavnik Cerkve v času življenja patra Pija, je na nevoščljive opazke ljudi, ki so bili v dvomih, takole povedal: »Pater Pij je eden tistih izrednih ljudi, ki jih Bog pošilja občasno na svet, da spreobrne srca. Pater Pij je zares velika duša.«

A preden je pater Pij postal svetnik v nebesih, se je moralo odviti 81 let njegovega življenja na zemlji. Rodil se je 25. maja 1887 v Pietrelcini, kmečki vasi na jugu Italije. Oče Grazio Mario Forgione in mati Maria Giuseppi di Nunzio Forgione sta mu pri krstu dala ime Francesco.

Imel je še starejšega brata in tri mlajše sestre. Oče in mati sta skrbno bdela nad versko vzgojo svojih otrok. Vsak dan so kot družina obiskovali sveto mašo, ob večerih molili rožni venec, tri dni v tednu so se postili od mesa in starša sta otrokom pripovedovala zgodbe iz Svetega pisma.

Ker so imeli doma kmetijo, je moral Francesco kmalu poprijeti za delo. Njegova naloga je bila, da pase ovce, pomagal pa je tudi na polju. Živel so v revščini, zato je bila hrana preprosta in skromna. Polenta in repa sta se zvrstili na jedilniku vsak dan.

Francesco je bil vase zaprt deček. Medtem ko so drugi otroci skakali, se lovili, igrali, se je on raje igral sam. To je skrbelo tudi njegovo mamo, ki ga je nagovarjala, naj se le igra z drugimi otroki.

Deček je kljub materinemu prigovarjanju raje šel v samoto, kjer je tudi molil. Že zelo zgodaj v svojem otroštvu je začel kazati močan verski čut. Vsaka grda beseda, žalitev ali nespoštovanje Boga ga je že kot majhnega zelo prizadelo in se je bridko zjokal ali pa ostro pokaral vsakega grešnika. Kasneje je trdil, da se je že pri petih letih zavestno odločil, da bo svoje življenje posvetil Bogu.

Tako je nekoč na kose razrezal trak za v lase, ki ga je čevljarjeva hčerka šivala v nedeljo. Nedelja je namreč Gospodov dan. Do slabega je bil nepopustljiv. Seveda pa je bil najbolj strog do sebe. Redno in rad je hodil k maši, bil je zvest ministrant in skrbno se je ogibal vsega slabega. Prav tako je zgodaj začel delati pokoro na sebi, tako da ga je mama grajala, ker je spal na kamnitem vzglavniku na kamnitih tleh.

